

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/18-01/474
URBROJ: 354-01/18-9
Zagreb, 2. kolovoza 2018.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u vijeću sastavljenom od članova: Anđelka Rukelja, zamjenika predsjednika te Darie Duždević i Gorana Bukvića, članova, u žalbenom predmetu žalitelja Insepo d.o.o. Zagreb, OIB: 92528715879, kojeg zastupa opunomoćenik Hrvoje Jukić, odvjetnik iz odvjetničkog društva Beloša & Jukić j.t.d., Zagreb, na dokumentaciju o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2018/S 0F2-0013877, predmet nabave: toneri, tinte i potrošni materijal za pisače za potrebe HZMO-a, naručitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, OIB: 84397956623, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13. i 74/14.) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16., dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se točka 4.3.2.1. dokumentacije o nabavi u dijelu koji glasi „Izvješća o kapacitetu ispisa tonera ili tinte i to izvješća o kapacitetu ispisa tonera, prema metodologiji opisanoj u normi ISO/IEC 19752 za tonere u crnoj boji, ISO/IEC 19798 za tonere u kolor bojama, odnosno izvješća o kapacitetu ispisa tinte prema metodologiji opisanoj u normi ISO 24711 za tinte u crnoj boji“ i točka 5. dokumentacije o nabavi u dijelu u kojem glasi „u skladu s normama ISO 19752, ISO 19798 i ISO 24711“, u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2018/S 0F2-0013877, predmet nabave: toneri, tinte i potrošni materijal za pisače za potrebe HZMO-a, naručitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb.
2. Nalaže se naručitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave naknadi žalitelju Insepo d.o.o. Zagreb, troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.625,00 kuna.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, objavio je 28. svibnja 2018. u Elektroničkom oglasniku javne nabave poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0013877, predmet nabave: toneri, tinte i potrošni materijal za pisače za potrebe HZMO-a. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju cijene ponude (90%) i roka isporuke (10%).

Na dokumentaciju o nabavi žalbu je dana 7. lipnja 2018. Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio i naručitelju u roku za žalbu dostavio žalitelj Insepo d.o.o. Zagreb. Žalba je uređena podneskom zaprimljenim kod ovog državnog tijela 2. srpnja

2018. Žalitelj u žalbi u bitnome osporava zakonitost dokumentacije o nabavi, predlaže poništiti dokumentaciju o nabavi u dijelu u kojem je zahvaćena nezakonitošću te postavlja zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.625,00 kuna.

U odgovoru na žalbu naručitelj u bitnome osporava navode žalitelja te predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od poziva na nadmetanje, dokumentacije o nabavi te ostalih dokaza.

Žalba dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj osporava točku 4.3.2.1. dokumentacije o nabavi u dijelu koji glasi „Izvješća o kapacitetu ispisa tonera ili tinte, prema metodologiji opisanoj u normi ISO/IEC 19752 za tonere u crnoj boji, ISO/IEC 19798 za tonere u kolor bojama, odnosno izvješća o kapacitetu ispisa tinte prema metodologiji opisanoj u normi ISO 24711 za tinte u crnoj boji“.

Smatra da je sporna odredba nerazumljiva, jer nije jasno koji se ispitni izvještaji traže za određene jednakovrijedne proizvode u odnosu na propisane referentne OEM proizvode u troškovniku. Navodi da se međunarodno priznate norme ISO /IEC 19752, ISO /IEC 19798 i ISO 24711 odnose na određeni tip pisača sa pripadajućim kartušama te da ne postoje ispitni izvještaji za bilo koji referentni OEM proizvod u troškovniku koji bi posjedovao ispitni izvještaj po klasifikaciji za crni toner/tintu ili za toner/tintu u boji. Navodi da se radi navedenog postavlja pitanje po kojoj tehničkoj normi/standardu će naručitelj prihvatiti ispitne izvještaje za kartuše punjene crnim prahom ili tintom u nekom kolor pisaču.

Navodi da postoje isključivo međunarodno priznate norme ISO/IEC 19752 za tonere za monokromatske pisače, odnosno ISO/IEC 19798 za tonere (set) za pisače u boji, odnosno ISO/IEC 24711 za pisače u boji koji koriste tinte (set). Svaka referentna OEM kartuša u troškovniku punjena crnim prahom ili tintom za neki određeni kolor pisač proizvodi se i testira po točno definiranoj tehničkoj normi/standardu, ali to nikako nije ona navedena u spornoj odredbi. Navodi da kada bi se sporna odredba proglasila valjanom da bi se radilo o jednostranom priznavanju nove nepostojeće norme za određene vrste proizvoda koja se primjerice zove ISO/IEC 19752 za tonere u crnoj boji. Navodi da naručitelj ne bi mogao komparirati izlazne rezultate na ispitnom izvještaju (po ISO/IEC 19752) sa rezultatima na ispitnom izvještaju za referentni OEM proizvod (po ISO/IEC 19798) jer se testni obrazac za navedene tehničke norme u potpunosti razlikuju.

U žalbenom postupku žalitelj u dokazne svrhe dostavlja prijevod ispitnog izvještaja o kapacitetu ispisa proizvođača Lexmark za referentne proizvode iz troškovnika za grupu 1. (stavke 1., 2., 3. i 4.), izvadak iz norme ISO 19752 i ISO 24712, isprint s Internet stranice proizvođača Hewlett Packard te očitovanje Hrvatske akreditacijske agencije od 25. siječnja 2018. godine.

Provjeravajući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da je točkom 4.3. dokumentacije o nabavi „Tehnička i stručna sposobnost“, odnosno podtočkom 4.3.2. „Jednakovrijednost i dokumenti kojima se ista dokazuje“ propisano da ukoliko gospodarski subjekt, troškovnikom nudi predmetni artikl koji je jednakovrijedan OEM artiklima proizvođača ispisnih uređaja, kao dokaz dostavlja, između ostalog podtočkom 4.3.2.1. tražena ispitna izvješća (Test Report) – Izvješća o kapacitetu ispisa tonera ili tinte i to izvješća o kapacitetu ispisa tonera, prema metodologiji opisanoj u normi ISO/IEC 19752 za tonere u

crnoj boji, ISO/IEC 19798 za tonere u kolor bojama, odnosno izvješća o kapacitetu ispisa tinte prema metodologiji opisanoj u normi ISO 24711 za tinte u crnoj boji.

Cijeneci dokaze dostavljene od strane žalitelja u žalbenom postupku, utvrđeno je da je iz prijevoda Izvještaja o kapacitetu ispisa za pisac Lexmark C950 za referentne proizvode iz troškovnika za grupu 1. (stavke 1., 2., 3. i 4.) razvidno da su i kartuša punjena crnom bojom C950X2KG kao i one u bojama Cyan-C950X2CG, Yellow-C950X2YG i Magenta-C950X2MG, testirane sukladno normi ISO/IEC 19798.

Iz prijevoda dijela norme ISO/IEC 19752, norme ISO/IEC 24712, službene Internet stranice proizvođača Lexmark te dijela službene Internet stranice proizvođača Hewlett Packard vidljivo je da se ispitni izvještaji za norme ISO/IEC 19752 i ISO/IEC 19798 razlikuju.

Nadalje, u dopisu Hrvatske akreditacijske agencije od 25. siječnja 2018. godine pojašnjava se da je svaka od predmetnih normi zasebna s određenim posebnostima i namjenom (npr. za proizvodnju ili ispitivanje pojedinog proizvoda) te da ukoliko proizvođač u ispitivanju proizvoda ne poštuje zahtjeve pojedine norme uključene u certificirani proces, za očekivati je da i rezultati ispitivanja budu usklađeni s rezultatima pojedine norme. Nadalje, navodi se da spajajući određene definirane procedure i specifičnosti dvije ili više norma u jedan ispitni izvještaj, tako dobiveni rezultati ne mogu se komparirati s rezultatima dobivenim sukladno definiranim procedurama i specifičnostima svake pojedine norme jer se ulazni parametri za određivanje izlaznih rezultata ne moraju podudarati.

Odredbom članka 200. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbena te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda.

Iz dostavljenih dokaza, utvrđeno je da su predmet ispitivanja prema navedenim normama toneri odnosno tinte za primjenu u određenim monokromatskim pisačima, pisačima u boji te tintnim pisačima, dakle, u tom smislu određenim pisačima.

Budući da se ispitni izvještaji, kako bi njihovi rezultati bili usklađeni sa zahtjevima određene norme, moraju izraditi poštujući zahtjeve određene norme, naručitelj mora biti siguran da je ispitivanje ponuđenog jednakovrijednog proizvoda (primjerice tonera), provedeno za primjenu u određenom pisaču, poštujući zahtjeve određene norme.

Dakle, naručitelj bi radi otklanjanja svake dvojbe da li je određeni toner ispitan sukladno normi za primjenu u određenom pisaču (monokromatskom, kolor ili tintnom) trebao jasno propisati koji se ispitni izvještaji traže za određene jednakovrijedne proizvode u odnosu na propisane referentne OEM proizvode u troškovniku. Dakle, utvrđeno je da primjerice traženje dostave Izvješća o kapacitetu ispisa tonera ili tinte, prema metodologiji opisanoj u normi ISO/IEC 19752 za tonere u crnoj boji, a kada se radi o pisaču koji nije monokromatski, već pisac u boji, nije sukladno prethodno navedenom, a posebice u odnosu na činjenicu da se ulošci ispituju u odnosu na pisac u kojem će se koristiti. Naglašava se da naručitelj u žalbenom postupku, nije dostavio protudokaze u odnosu na tvrdnje žalitelja i dokaze dostavljene od strane žalitelja te u konkretnom slučaju nije uspio osporiti tvrdnju žalitelja. Slijedom navedenog žalbenog navod ocijenjen je osnovanim.

Nadalje, žalitelj osporava dio točke 4.3.2.1. dokumentacije o nabavi koji glasi „NAPOMENA: Ispitna izvješća (Test Report) mogu biti izrađena i izdana od tijela za ocjenu sukladnosti (ispitni akreditirani laboratorij). Osim naprijed navedenih ispitnih izvješća naručitelj će prihvatiti i druga prikladna dokazna sredstva jednakovrijednosti, odnosno prihvatiti će ispitne izvještaje o kapacitetu ispisa tonera koja su izrađeni i izdani od proizvođača ponuđenih jednakovrijednih tonera. U slučaju da ponuditelj u svojoj ponudi dostavlja ispitna izvješća od proizvođača ponuđenih jednakovrijednih tonera mora dokazati naručitelju da nije imao pristup izvješću o testiranju kod ispitnog laboratorija ili ih nije mogao

ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem“.

Tvrđi da je tom odredbom naručitelj povrijedio načela jednakog tretmana i zabrane diskriminacije i načelo tržišnog natjecanja te smatra da se neosnovano podiže kriterij za dokazivanje jednakovrijednosti, jer se de facto priznaju isključivo ispitni izvještaji akreditiranog ispitnog laboratorija. Navodi da naručitelj djelomično ublažava svoj strogi zahtjev, jer u toj odredbi dodatno propisuje da će priznati i ispitna izvješća izrađena i izdana od strane proizvođača jednakovrijednih proizvoda, ali pod uvjetom da neki gospodarski subjekt nije imao pristup ispitnim izvješćima izrađenim i izdanim od strane akreditiranog laboratorija. Navodi da norme ISO/IEC 19752, ISO/IEC 19798 i ISO/IEC 24711 na koje se poziva naručitelj točno navode da te norme mogu ravnopravno koristiti kako proizvođači tako i laboratoriji te da izdani ispitni izvještaji po tim normama od strane certificiranog proizvođača ili akreditiranog laboratorija, koji vjerodostojne ispitne izvještaje mogu izdati samo na temelju adekvatnih dokumenata, imaju potpuno istu vrijednost. Smatra da naručitelj ne tretira jednako referentne OEM proizvode navedene u troškovniku i proizvođače koji ih proizvode u odnosu na jednakovrijedne proizvode. Tijekom žalbenog postupka žalitelj dostavlja mišljenja Hrvatske akreditacijske agencije od 25. siječnja 2018. i 14. svibnja 2018. te odgovor ISO organizacije.

Provjeravajući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da je točkom 4.3. dokumentacije o nabavi „Tehnička i stručna sposobnost“, u dijelu koji glasi „Jednakovrijednost i dokumenti kojima se ista dokazuje“ (podtočka 4.3.2.) propisano je, između ostalog, da za dokazivanje jednakovrijednosti ponuđenog artikla gospodarski subjekt je za svaki nuđeni artikla dužan dostaviti Ispitna izvješća odnosno Izvješća o kapacitetu ispisa tonera prema metodologiji opisanoj u normi ISO 19752 odnosno ISO 19798, odnosno Izvješće o kapacitetu ispisa tinte prema metodologiji opisanoj u normi ISO 24711 i da minimalni broj ispisnih stranica jednakovrijednih tonera i tinti mora biti jednak ili veći od broja ispisanih stranica OEM tonera i tinti navedenim u tehničkim specifikacijama, stavkama Troškovnika, koja odredba dokumentacije o nabavi nije osporena.

Podtočkom 4.3.2.1. dokumentacije o nabavi propisano je, između ostalog, da ukoliko gospodarski subjekt, troškovnikom nudi predmetni artikl koji je jednakovrijedan OEM artiklima proizvođača ispisnih uređaja, kao dokaz tražena su ranije spomenuta ispitna izvješća (Test Report) – Izvješća o kapacitetu ispisa tonera ili tinte u odnosu na koje je propisano kako slijedi. NAPOMENA: Ispitna izvješća (Test Report) mogu biti izrađena i izdana od tijela za ocjenu sukladnosti (ispitni akreditirani laboratorij). U nastavku je propisano, da će osim naprijed navedenih ispitnih izvješća naručitelj prihvatiti i druga prikladna dokazna sredstva jednakovrijednosti, odnosno prihvatiti će ispitne izvještaje o kapacitetu ispisa tonera koja su izrađeni i izdani od proizvođača ponuđenih jednakovrijednih tonera. U slučaju da ponuditelj u svojoj ponudi dostavlja ispitna izvješća od proizvođača ponuđenih jednakovrijednih tonera mora dokazati naručitelju da nije imao pristup izvješću o testiranju kod ispitnog laboratorija ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem.

Nesporno je da iz mišljenja Hrvatske akreditacijske agencije od 25. siječnja 2018. i 14. svibnja 2018. proizlazi da tehničke norme ISO/IEC 19752, ISO/IEC19798 ili ISO/IEC 24711 ravnopravno mogu koristiti proizvođači i laboratoriji te da je na tržištu mogu biti priznati rezultati ispitivanja u obliku ispitnog izvještaja od proizvođača ili ispitnog laboratorija.

Međutim, člankom 213. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da javni naručitelj može zahtijevati da gospodarski subjekti podnesu izvješće o testiranju od tijela za ocjenu sukladnosti ili potvrdu koju izdaje takvo tijelo kao dokazno sredstvo sukladnosti sa zahtjevima ili kriterijima utvrđenima u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora. Stavkom 2. propisano je da ako javni naručitelj

zahtijeva dostavu potvrda koje izdaju određena tijela za ocjenu sukladnosti, obvezan je prihvatiti i potvrde drugih jednakovrijednih tijela za ocjenu sukladnosti, dok je stavkom 3. propisano da je tijelo za ocjenu sukladnosti u smislu stavaka 1. i 2. članka tijelo koje provodi aktivnosti ocjene sukladnosti, uključujući kalibriranje, testiranje, certificiranje i inspekciju, koje je akreditirano u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća. Stavkom 4. navedenog članka propisano je da je osim dokaznih sredstava iz stavka 1. tog članka, javni naručitelj obvezan prihvatiti i druga prikladna dokazna sredstva poput tehničke dokumentacije proizvođača ako gospodarski subjekt nije imao pristup izvješću o testiranju ili potvrdi iz stavka 1. tog članka ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem te pod uvjetom da dokaže da radovi, roba ili usluge koje nudi udovoljavaju zahtjevima ili kriterijima navedenim u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora.

Dakle, s obzirom na to da se ovdje radi o postupku javne nabave, a koji postupak je uređen odredbama ZJN 2016 i sukladno kojem zakonu su naručitelji dužni postupati, u konkretnom slučaju utvrđeno je da žalitelj nije u pravu kada tvrdi da se radi o naručiteljevom proizvoljnom tumačenju odredbe članka 213. ZJN 2016, odnosno kada tvrdi da naručitelj podiže kriterij za dokazivanje jednakovrijednosti. Nesporno je utvrđeno da će prema predmetnoj odredbi dokumentacije o nabavi dokumentacija proizvođača imati istu snagu kao i dokumentacija izdana od tijela za ocjenu sukladnosti, međutim dokumentacija proizvođača priznati će se samo pod zakonom propisanim uvjetima, odnosno samo u slučaju ako gospodarski subjekt nije imao pristup izvješću o testiranju ili potvrdi iz stavka 1. članka 213. ili ih nije mogao ishoditi u zadanom roku, pod uvjetom da nedostatak pristupa nije uzrokovan njegovim postupanjem te pod uvjetom da dokaže da radovi, roba ili usluge koje nudi udovoljavaju zahtjevima ili kriterijima navedenim u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora.

U osporavanoj odredbi dokumentacije o nabavi naručitelj je propisao da će naručitelju biti prihvatljivi i ispitni izvještaji izrađeni i izdani od proizvođača ponuđenih jednakovrijednih artikala samo kada su ispunjeni prethodno navedeni uvjeti iz članka 213. stavka 4. ZJN 2016. Iz navedenog proizlazi da naručitelj, u tom dijelu nije postupio protivno članku 213. ZJN 2016. Stoga, a sukladno postojećem zakonodavnom okviru, u konkretnom slučaju nema osnove za zaključak a kako to žalitelj neosnovano smatra, da se kod propisivanja navedenog dokaza radi o postavljenim otegotnim uvjetima ili o povredi načela jednakog tretmana, slijedom čega je žalbeni navod ocijenjen kao neosnovan.

Žalitelj osporava dio 5. Dokumentacije o nabavi kojim su propisane norme osiguranja kvalitete i to odredbu u dijelu koji glasi „u skladu s normama ISO 19752, ISO 19798 i ISO 24711“. Navodi da je takva formulacija u suprotnosti sa zakonskom regulativom vezanom uz izdavanje certifikata ISO 9001 za neki gospodarski subjekt, jer tehničke norme ne smiju već neko vrijeme stajati u opsegu certifikacije certifikata ISO 9001, nego moraju stajati na zasebnom certifikatu, isto tako izdanom od strane certifikacijskog tijela, koji potvrđuje primjenu navedenih tehničkih normi u proizvodnji i/ili testiranju od strane certificiranog proizvođača.

U očitovanju na odgovor naručitelja, žalitelj pojašnjava da bi sve bilo u skladu sa zakonskom regulativom, vezano uz izdavanje certifikata, aktivnosti proizvođača vezano uz određeni tip proizvoda mora stajati na zasebnom certifikatu odnosno da bi u dokumentaciji o nabavi naručitelj morao propisati zahtjev za dva zasebna certifikata. U prilog žalbenom navodu dostavlja dopis DQS Zagreb d.o.o., Zagreb od 9. travnja 2018.

Provjeravajući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da su u točki 5. dokumentacije o nabavi propisane norme osiguranja kvalitete te je propisano da u slučaju da gospodarski subjekt u svojoj ponudi dostavlja ispitna izvješća o kapacitetu ispisa koji su izrađeni i izdani

od proizvođača ponuđenih jednakovrijednih tonera, a što je opisano u točki 4.3.2.1. dokumentacije o nabavi, gospodarski subjekt mora priložiti dokaz da proizvođač ponuđenih jednakovrijednih tonera posjeduje certifikat ISO 9001 o primjeni sustava upravljanja kvalitetom u kojem je naveden opseg certifikata: proizvodnja i ispitivanje tonera i tinti u skladu s normama ISO 19752, ISO 19798 i ISO 24711.

Uvidom u dopis DQS Zagreb d.o.o., Zagreb od 9. travnja 2018. utvrđeno je da daje očitovanje u kojem se navodi da zbog izmjene načina iskazivanja opsega certifikacije od kraja trećeg kvartala 2017. tehničke norme, između ostalih i norme ISO/IEC 19752, ISO/IEC 19798, ISO/IEC 24711 više ne mogu stajati na certifikatima za sustave upravljanja (ISO 9001:2015, ISO 14001:2015) već se tehničke norme navode na zasebnom certifikatu koji se ujedno veže uz same proizvode. Navodi se da certifikati za sustave upravljanja koji su u opsegu certifikacije sadržavali tehničke norme su morali biti ponovno izdani bez navođenja tehničkih normi. Također se navodi da bez obzira što je došlo do promjene unutar iskazivanja certificiranog opsega za neki gospodarski subjekt, u naravi se nije promijenila sukladnost sustava prema zahtjevima međunarodnih normi (ISO 9001:2015, ISO 14001:2015) ni sukladnost postupka proizvodnje i/ili testiranja sukladno tehničkim normama ukoliko je isto potvrđeno zasebnim certifikatom, sukladno akreditacijskim pravilima vezanim uz sam proizvod. Navodi se da „stari“ certifikati koji su bili u upotrebi do kraja III kvartala 2017. godine nakon tog perioda više nisu u upotrebi.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da smatra da je nejasno obrazloženje žalbenog navoda, da žalitelj nije jasno naveo što smatra spornim te da navod smatra neosnovanim. Pozvan da se očituje na podnesak žalitelja i dokaze dostavljene od žalitelja naručitelj se u pogledu ove tvrdnje i dostavljenog dokaza nije dodatno očitovao niti je dostavio protudokaze. Slijedom navedenog, utvrđeno je da naručitelj nije dokazao, a sukladno pravilima o teretu dokaza iz članka 403. stavka 3. ZJN 2016, osnovu za takvo propisivanje te se stoga prigovor žalitelja, a s obzirom na, u konkretnom slučaju, dostavljene dokaze od strane žalitelja, ne može otkloniti.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo tijelo nije utvrdilo osobito bitne povrede postupka javne nabave. Rok za dostavu ponuda određen je sukladno članku 236. ZJN 2016. U predmetnom postupku javne nabave nije bilo obveze slanja ispravka obavijesti na objavu niti produljenja roka za dostavu ponuda. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda sukladno odredbama članka 286. ZJN 2016. Također, kriteriji za odabir gospodarskog subjekta određeni su sukladno člancima 256.-259. ZJN 2016 te nije utvrđena povreda u smislu da naručitelj nije primijenio ili nepravilno primijenio koju odredbu izvora prava, što je bilo od utjecaja na zakonitost postupka, a za koju žalitelj nije znao niti mogao znati u trenutku izjavljivanja žalbe. Nadalje, odredbe koje se odnose na postojanje obveznih osnova za isključenje te mogućnost da je naručitelj nakon isteka roka za dostavu ponude vodio pregovore ili da je ponuditelj izmijenio svoju ponudu suprotno odredbama ZJN 2016, nisu primjenjive u ovoj fazi predmetnog postupka javne nabave.

Slijedom navedenog, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016.

Žalitelj je u žalbenom postupku postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.625,00 kuna i to: 5.000,00 kuna na ime naknade za

pokretanje žalbenog postupka, 500,00 kuna na ime sastava žalbe po odvjetniku te 125,00 kuna za PDV.

Člankom 431. stavak 2. ZJN 2016 propisano je da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti, dok je stavkom 3. propisano da je stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

S obzirom na to da je žalitelj uspio sa žalbom, žalba je osnovana te žalitelju pripada pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Prema odredbi članka 3. stavak 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave Državna komisija odlučuje o naknadi troškova žalbenog postupka i drugim zahtjevima koje su ovlaštene postaviti stranke u žalbenim postupcima. U tim postupcima vrijednost predmeta nije procjenjiva. Sukladno odredbi Tbr. 20.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.), a s obzirom na neprocjenjivost predmeta, žalitelju za sastav žalbe po odvjetniku pripada iznos od 500,00 kuna i iznos od 125,00 kuna za PDV. Nadalje, istome pripada i pravo na uplaćenu naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna. Dakle, žalitelju pripada pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.625,00 kuna te je slijedom navedenog, odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016, obavezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave.

ZAMJENIK PREDSJEDNIKA

Andelko Rukelj

Stranke žalbenog postupka:

1. Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Mihanovićeve 3
2. Insepo d.o.o. Zagreb, Karamanov prilaz 2